

ಬೇಡ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟ. ನಿನ್ನೆಯ ತರವೇ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಪೊದರುಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿದ ಶಬ್ದದಿಂದ ಸಂಜಯ್ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ. ನಾಲಿಗೆ ಒಣಗಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಆಗ ಮಾದನ ಮತ್ತು ನೆನಪಾಯಿತು. ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ನಿಂತ. ಕಾಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿದ. ಎದೆ ಡವಡವ ಎನ್ನುತೊಡಗಿತು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಯ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಿವಾಳಿಸಿದ. ಹಿಂದೆ ನೋಡದೆ ಮೂರೂ ಕಲ್ಲನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಎಸೆದ.

‘ಡಬ್’ ಅಂತ ಶಬ್ದ ಆಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ಪೊದರುಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು.

ಸಂಜಯ್ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಈಗ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಶಬ್ದ ಇಲ್ಲ. ಸಂಜಯನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ನೇರವಾಗಿ ಮಾದನಲ್ಲಿ ಹೋದ.

‘ಮಾದ, ಇವತ್ತೂ ನಿನ್ನೆಯ ತರದ ಅನುಭವ ಆಯಿತು. ಆದ್ರೆ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕಲ್ಲು ಬಿಸಾಡಿದೆ. ಒಮ್ಮೆಗೇ ಶಬ್ದ ನಿಂತು ಹೋಯ್ತು’ ಅಂದ.

ಮಾದ ಸಂತೋಷದ ನೋಟದಿಂದ, ‘ನೋಡಿ ಕಾರಂತರೇ, ಇದೆಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯ ಪರಿಹಾರ, ನಿಮ್ಮಂತ ಪೇಟೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ’ ಅಂದ. ಸಂಜಯನಿಗೆ ಪಿಶಾಚಿಯ ಉಪಟಳ ಪರಿಹಾರ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಸಂತೋಷ ಆಗಿತ್ತು. ಸಂಜಯ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋದ.

ಸಂಜೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಸಂಜಯ್ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಆಶಾ ಅವನ ಜೊತೆ ಹೊರಟಳು. ಪ್ರತೀದಿನ ಸಂಜಯನೊಂದಿಗೆ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಆಶಾಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಶಾ ಏನೇನೋ ಏನುತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಂಜಯ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನನ್ನೋ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಆಶಾ ಹೇಳುವ ಮಾತಿಗೆ ಹೂಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಗುಡ್ಡದ ತುದಿಗೆ ತಲುಪಿದರೆ ಸಂಜಯ್ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಬಿಡಿಸಿ ಕೂತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಫೋನ್ ಮತ್ತು, ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಕೆಲಸ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಶಾ ಹತ್ತಿರದ ಮರಗಳಿಂದ ಪೊದರುಗಳಿಂದ ಎಲೆಚಿಗುರನ್ನೋ ಕಾಯಿಹಣ್ಣನ್ನೋ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಂದ ಎಲೆ-ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮರುದಿನದ ಹುಳಿಗೆ ಸಾಂಬಾರ್‌ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕ್ರಮ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ತರಕಾರಿಯೇ ಬೇಡ. ಹಲವಾರು ಕಾಡು ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ದಿನದಿನದ ಅಡುಗೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಂದಿನಂತೆ ಸಂಜಯ್ ಇಂದೂ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪುನಃ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಯಾರೋ ಬಂದ ಅನುಭವ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಆಶಾ ಇದ್ದಳು. ಆಶಾ ಈ ಊರಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಈ ಕಾಡಿನ ಪ್ರತೀ ಮರವೂ ಗೊತ್ತು, ಹುಲಿಯೂ ಗೊತ್ತು, ಸೀತಾಪುರದ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ ಗೊತ್ತು. ಆಶಾ ಏನೋ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು. ಸಂಜಯನ ಧ್ಯಾನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುವ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮೇಲಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆಲೋಚಿಸಿದ. ‘ಈ ವಿಷಯ ಆಶಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ?’ ಅಂತ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ತಾನು ಗಂಡಸು. ಈ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಹೆದರಿ ಆಶಾಳೆ ಎದುರು ಹೆದರುಪುಕ್ಕನ

ತರಹ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಡೆದ. ಆದರೆ ಪಿಶಾಚಿಯ ಶಬ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆಶಾ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ‘ಹ್ಯಾಂ’ ಗುಟ್ಟುವವರು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಷ್ಟೇ. ಸಂಜಯ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಶಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

‘ಆಶಾ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿರೆಯಾ? ನನಗೆ ಇವತ್ತು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವ ಆಯಿತು. ಹೇಳೋಣ ಕೇಳು’ ಅಂದ.

ಆಶಾ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಸಂಜಯ್ ‘ನಿನ್ನೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರೋ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ನಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಹಾಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ಮಾದನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಆತ ಅದು ಪಿಶಾಚಿ ಇರಬಹುದು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಸಾಡುವ ಕ್ರಮ ಹೇಳಿದ. ಇವತ್ತು ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಪುನಃ ಅದೇ ಅನುಭವ ಆಯಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಮಾದ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕಲ್ಲು ಬಿಸಾಡಿದೆ. ಅನಂತರ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅದು ಬಂದಿಲ್ಲ’ ಅಂದ.

ಆಶಾ ನಕ್ಕಳು. ‘ಅಷ್ಟೆಯಾ, ನಮ್ಮ ಮಾದ ಭೂತದ ಪಾತ್ರಧಾರಿ. ಅವ ಭೂತ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಚೆಂದವಾಗಿ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿಯ ಕಥೆ ಹೇಳಾನೆ. ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆ ಕೇಳಿದರೆ ಕಷ್ಟ’ ಅಂದಳು. ಮತ್ತೆ ‘ಈಗ ಯಾಕೆ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಿ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು.

(ಸಶೇಷ)

ಚಿತ್ರಾಂಗದಾ: ಸುಂದರ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯ

ರಸಮುಷಿ ಕುವೆಂಪು ವಿರಚಿತ ‘ಚಿತ್ರಾಂಗದಾ’ ಕಾವ್ಯಕೃತಿಯನ್ನು ಸರಳಗನ್ನಡ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವಲ್ಲಿನ ಜಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಮುದನೀಡಿತು. ಮೂಲಕೃತಿಯ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಕುಂದುಬರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಕಥೆಯನ್ನು ರಸಭರಿತವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

—ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಹುಲಗಬಾಳಿ, ಬನಹಟ್ಟಿ

ಸರಳ ನಿರೂಪಣೆ

ಕಾದಂಬರಿ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂತು. ಲೇಖಕರು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಮೂಲ ಕತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸರಳಗನ್ನಡ ರೂಪದ ಧಾರಾವಾಹಿ/ಕತೆಗಳನ್ನು ಸುಧಾಳಿಂದ ಓದುಗರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವರು.

—ಸು.ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಮೈಸೂರು

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

ಊಹೆಗೂ ಮೀರಿದ ವರ್ಣನೆ

ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಆರು ಕಂಠಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಊಹೆಗೂ ಮೀರಿದ ವರ್ಣನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಾಕರ್ಷಿಸಿತು. ಮೂಲ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಾಯಿತು. ಪದೇ ಪದೇ ಓದಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ. ಇದು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಬರಲಿ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಶಯ.

—ಕೆ.ಎನ್. ಪ್ರಭಾಕರ ಗುಪ್ತ, ಹಾಸನ

ಮನಸೆಳೆದ ಕಾದಂಬರಿ

ಆರು ಕಂಠಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ, ಕುವೆಂಪು ವಿರಚಿತ ಚಿತ್ರಾಂಗದದ ಸರಳಗನ್ನಡ ರೂಪ ಮನಸೆಳೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಆಸ್ವಾದಿಸಿದ ಸಿರಿಕನ್ನಡದ ಸುಂದರ ಉಪಮೆಗಳಿಂದ, ಮರೆಯದ ಧೀಮಂತ ಪಾತ್ರಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ, ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನುಪಮ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮೂಲಕೃತಿಯ ಓಘಕ್ಕೆ ಭಂಗ ತರದೆ ಸರಳಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

—ಗೀತಾ ನೆಲೈಕಾಯಿ

ಶೃಂಗಾರ ಲೀಲೆ ಲಾಸ್ಯದ ಸಿರಿ

ಭಾವ ಸಂಪತ್ತು, ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತು, ಶೃಂಗಾರ ಲೀಲೆಯ ಲಾಸ್ಯ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಾದಂಬರಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತನವಿದೆ. ಇದು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿಯಿತಲ್ಲಾ...

—ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಗಾಯತ್ರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು